

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De homine, de fodina, in qua per annum iacuerat obtrutus, mirabiliter
liberato, cap. 52.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

IN hac septimana, vigiles cuiusdam castris, Comitibus de Monte, sicut veraciter audiui, contra cœlum respicientes, viderunt cœlum aperiri, ignemque de ipso exire, qui ad aërem inferiorem descendens, ad diuersa loca terribiliter satis ac mirabiliter mouebatur, alicuius magnæ rei se portentum ostendens. **APOLLONIVS**: Satis me terret horum oratio. **CAESARIVS**: Adhuc habeo, quod tibi dicam de miraculis terræ.

IN diœcesi Treuerensi villa est, cuius nomen est Wanembach: iuxta ecclesiam eiusdem villæ duo homines in Argentifodina laborabant, vnus inferius, alter verò superius in margine fossæ: interim lateribus fossæ collapsis, homo, qui in fundo erat, molibus terræ atque petrarum obruitur; superior verò, cum illis cadens, sic contritus est, vt tertia die moreretur. Vxor autem obruti, putans eum defunctum, Missam pro eius anima celebrari fecit: & quia paupercula erat, nec sufficere potuit ad celebrationes missarum, singulis diebus in ecclesia coram altari pro remedio animæ eius thus incendit, tribus tantum diebus neglectis. Quod cum fecisset per annum integrum, homines lucris causa purgare cœperunt fodinam, cumque instrumentis suis obruto propinquasset, clamauit ille: Parcite, parcite; massam sic competenter rejicite, vt non obruatis me. Illi primùm putantes fantasma esse, cum vocem eius cognouissent, fecerunt vt postulauerat. Nudatus autem, cum interrogatus fuisset, quomodo in tanto tempore viuere potuisset, respondit: Singulis diebus, tali hora diei, quodam odore aromatico ita sufficienter refectus sum, vt tota illa die, vsque ad eandem horam, neque manducare neque bibere delectarer. In hoc toto anno per tres tantum dies eodem carui, & tunc fame penè mortuus fui. Non tamè exprimere potuit virtutem vel causam eiusdem odoris. Vxor eius de hoc requisita, mox intellexit, quod pro anima eius fecerat, vt prædictum est, omnibus exposuit.

posuit. APOLLONIVS: Si spiritualia animabus impensa sic profunt corporibus; puto quòd illis in pœnis positis multum possint prodesse. CÆSARIVS: De hoc satis audies in sequentibus. Quantum enim prodest humilibus in sacramentis ecclesiæ fides & deuotio, tantum stultis ac superbis eorùdem sacramentorum obest irrisio.

CAPVT LIII.

Retulit mihi Theodericus noster monachus, quòdam Comes in Wieda, rem satis mirabilem. Noui, inquit, in Confluentia carnificem quendam, hominem in officio suo probum satis, nomen illius exprimens. Hic cum tempore quodam, tertia feria ante cineres, totam penè noctem in comestationibus expendisset, manè, quasi ad abluendas carnes, cum quodam suo collega tabernam intrauit, cumque ad officium Missæ pulsaretur, & fideles ad Ecclesiam confluerent, nec non ex eadem taberna, iamque soli hi duo illuc remanentes potarèt, ait alter carnifici: Certè modò diu nimis expectamus, eamus ergo ad ecclesiam propter sacros cineres. Cui ille mysterium cinerum irridendo, respondit: Sede, ego tibi dabo cineres, & tu mihi. Tollensque cineres de lare, iactauit super caput eius. Et ecce, mox pœna irrisionis subsequuta est: nam statim circa caput & faciem tantum sensit puluerem, ac si follibus ei insufflaretur: cumque territus exclamaret, râtum ore cineris hausit, vt penè suffocatus fuisset. Accurrerunt multi, plagam tam mirabilem videntes, ductus est in proximam insulam, in qua non puluis, sed gramen erat, sed nihil ei profuit. In Rheno, in pomerio, in solario, neque in aliquo loco à turbine cinerum se defendere potuit; a quibus rãdem suffocatus, pœnã irrisionis soluit. Ecce homo, de quo supradictum est, deuotionis gratia etiam sub terra viuere potuit; hunc in aère iam dicta culpa suffocauit. Duo nunc subieciam miracula; primũ meruit virtus humilitatis, sequens virtus castitatis.